

GŁOS WĄBRZEŃSKI

Przedpłata: wynosi na miesiąc grudzień w ekap dycji 1 złoty z odnośnikiem przez pocztę 20 groszy więcej. W wypadkach nieprzewidzianych, przy wstrzymaniu przedsiębiorstwa, złożeniu pracy, przerwanu komunikacji otrzymujący nie ma prawa żądać pozaterminowych dostarczeń gazety, lub zwrotu — ceny abonamentu. — Przy waloryzacji obowiązuje odpowiednia dopłata.

Konto czekowe: P. K. O. Poznań 204.252

Ogłoszenia: Za ogłoszenia pobiera się od wiersza mm. (7-lin. — 10 groszy, za reklama na stronie 3-linowej w wiadomościach potocznych 30 groszy, na 1-szej stronie 50 groszy. Rabatu udziela się przy częstem ogłaszaniu. „Głos Wąbrzeski“ wychodzi trzy razy tygodniowo i to w poniedziałek, środę i piątek — Skrzynka poczt. 23. — Redakcja i Administracja znajdują się przy ul. Mickiewicza 11. — Telef. 80. —

Nr. 149

Wąbrzeźno, czwartek 18 grudnia 1924.

Rok V.

Walka o stare długi.

Od 1 maja r. b. na łamach pisma umieszczaliśmy rozmaite głosy w sprawie przerechowania wierzytelności przedwojennych, a zwłaszcza depozytów. Sprawa ta dostała się nareszcie do Sejmu i tu okazało się, że niema w Sejmie większości do poprawienia błędów rady ministrów. Walczą najwięcej przeciw wszelkim zmianom ci, którzy mają do spłacenia hipoteki.

Trzy czołowe organizacje rolnicze, mianowicie Centralne Towarzystwo Gospodarcze, Związek Poznańskich Kółek Rolniczych, oraz Zjednoczenie Producentów Rolnych zwołały w ubiegłą niedzielę wspólne zebranie, celem zajęcia stanowiska wobec projektu zmiany znanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o przerechowaniu wierzytelności z dnia 14 maja 1924 r.

W dyskusji zaznaczono, że inicjatywa p. marszałka Trąpczyńskiego i posła Rzepeckiego, acz wypływa z pobudek idealnych, opiera się jednak na błędnych przesłankach.

Tylko nieliczni mówcy, pomiędzy nimi i p. M. Dónaj z Kościana, byli za podwyższeniem procentualnym norm waloryzacji. Większość jednakże była przeciwna temu i uchwaliła następującą rezolucję:

Zebrani w Poznaniu w dniu 7 grudnia 1924 r. na walnym zebraniu Centr. Tow. Gospodarczego, Zjednoczenia Producentów Rolnych i Kółek Rolniczych, ziemianie i włościanie uważają projekt wniesiony do łaski marszałkowskiej przez posła Rzepeckiego i kolegów, dotyczący zmiany rozporządzenia waloryzacyjnego p. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 maja 1924 r. za szkodliwy dla rolnictwa, mieszczaństwa, przemysłu i handlu, ponieważ:

1. Projekt zmiany rozporządzenia waloryzacyjnego wywołuje zamęt stosunków prawnych i gospodarczych w kraju;
2. podkopuje autorytet Państwa i Rządu;
3. nie uwzględnia specjalnego trudnego położenia gospodarczego b. dzielnic pruskiej, spowodowanego ustawodawstwem walutowym i kilko-

letnią obowiązującą tam gospodarką przymusową;

4. nakłada wobec spadku wartości ziemi na własność rolną ciężary, grożące włościanstwu i ziemianstwu ruiną;

5. podkopuje zaufanie zagranicy do Polski i uniemożliwia uzyskanie pożyczki zagranicznej, niezbędnej dla utrzymania warsztatów pracy w kraju i dlatego upraszają obecni zebrani pp. posłów i senatorów o energiczną obronę przed wprowadzeniem zmian do ustawy, normującej stosunki waloryzacyjne*.

Można uznać niektóre argumenty w rezolucji za słuszne, ale jak rozumieć punkt 5 to jest zagadką, trudną do rozwiązania. Czy uchwalając rezolucję sądzą, że znajdą się tacy naiwni kapitaliści za granicą, którzy pożyczą na hipotekę w Polsce jakąkolwiek sumę, jeżeli Polska spłaca te pieniądze tylko 15 procent rzeczywistej wartości. Czy znajdzie się za granicą jaki człowiek, który złoży w polskim banku chociaż mniejszą sumę, kiedy Polska ustawowo depozyty konfiskuje?

Polska dostanie pieniądze zagraniczne w ten czas, gdy zniknie w niej system socjalistyczny i nastąpi poszanowanie prawa. A konfiskatę depozytów i minimalne spłacanie innych zobowiązań nie można zaliczać do czynów praworządnych.

Jak to smutne, że za p. marsz. Trąpczyńskim stanęło tylko tak mało ludzi. Czyżby ślepotą polityczną nie pozwoliła widzieć tym ludziom przepaści, w którą wtrącają Polskę?

Takie postępowanie jest najlepszą agitacją za komunizmem. To udowodniły już niejednokrotnie rozmaite wybory lokalne, a wybory do Sejmu jakby wypadły?

Czy chcecie się przekonać, to rozwiążcie Sejm. Ale z was, panowie posłowie mało kto wróci do Sejmu, bo nie znacie duszy narodu i idziecie wrogom na rękę. . . „Gaz. Polska“.

Pan Wojewoda Dr. Wachowiak w Działdowie.

Działdowo. Dn. 11 bm. miasto Działdowo gościło uroczyste w swoich murach wojewodę pomorskiego p. dra. Wachowiaka, który przybył tu w towarzystwie wojewódzkiego komendanta policji państwowej inspektora Wizimirskiego, naczelnika wydziału dr. Szymańskiego i asesora Stojarskiego.

Z chwilą ukazania się wojewody u wrót miasta, ozdobionego bramą tryumfalną orkiestra policji państwowej odegrała hymn narodowy, po czym burmistrz miasta p. Rzyman powitał gościa krótkim przemówieniem, nacechowanym szczerem uczuciem przywiązania do Polski i do Jej przedstawiciela.

W gmachu starostwa podejmował pana wojewodę śniadaniem w ścisłym gronie starosta działdowski p. Pawlica. Następnie zwiędził p. wojewoda szkołę powszechną i wydziałową, kościół katolicki i ewangelicki, gdzie pastor superintendent Barczewski w mowie powitalnej zapewnił wojewodę, że obywatele polscy narodowości niemieckiej przeproszeni są najszczerze pragnieniem służenia ogólnemu dobru ku chwale i potęgę Rzplitej.

O godz. 14,30 odbyło się uroczyste posiedzenie rady miejskiej, na którym prezes tejże Wellenger, podkreślając dążności ludności mazurskiej w kierunku jaknajsilniejszego zespolenia z Macierzą, zwrócił się z prośbą do p. wojewo-

dy o nieodłączenie powiatu działdowskiego od Ziemi Pomorskiej.

P. wojewoda dziękując w imieniu rządu za uczucia wyrażone przez prezesa rady miejskiej zapewnił, iż doloży wszelkich starań w celu zadosyćuczynienia prośbie ludności mazurskiej oraz podkreślając znaczenie tej części kresów dla spoiwości Rzplitej, wezwał obecnych do dalszej owocnej pracy dla dobra państwa.

O godz. 16,30 odbyło się uroczyste posiedzenie sejmiku powiatowego, na którym p. wojewoda wezwał obecnych do skoordynowania swoich dążeń i wysiłków poprzez różnice stanowe około jednego celu, którym jest całość i potęga Rzplitej.

Z kolei przyjmował p. wojewoda na audjencji w gmachu starostwa delegatów stowarzyszeń i kooperacji.

O godz. 7 wieczorem odbył się w Domu Towarzystw obiad, urządzony ku czci p. wojewody staraniem miejscowego społeczeństwa. Po przemówieniu starosty p. Pawlicy, który wniósł toast na cześć p. Prezydenta Wojciechowskiego zabrał głos p. wojewoda dr. Wachowiak, który na wstępie swego przemówienia zaznaczył, że ludność mazurska ciążyła zawsze ku Polsce, że rząd polski, w imieniu którego przemawia, chce, by Mazurzy czuli się w Polsce dobrze i że z tej też racji p. wojewoda dba o to, aby administra-

cja na Mazurach była sprawna, a przedewszystkiem bezwzględnie sprawliwą wobec wszystkich obywateli.

Polska — mówił p. wojewoda — bez żadnej pomocy zorganizowała państwo swoje na skalę europejską. Naród stworzył sam prawie z niczego aparat administracyjny, wzorowe szkolnictwo, sądownictwo, a przedewszystkiem pierwszorzędną armję. Mówię to z dumą tem większą, że armja polska, to armja narodowa, której zadaniem jest nie zniweczyć wolności innych, ale stać na straży wolności własnego narodu. Polska, szanując traktaty i zobowiązania swoje jak świeżość, nie wyciąga ręki po cudze mienie, ale swego bronić będzie do ostateczności.

Polska jest jedną i nierozdzielną po wieki, a najdroższe, to dla nas kresy. Powiedziałem to Kaszubom i wołam to dziś do Was, Mazurzy. Przemówienie swoje p. wojewoda zakończył toastem na cześć ludu mazurskiego.

Po obiedzie odbył się raut, który wśród miłego nastroju przeciągnął się do północy.

Wiec osadników.

w Kowalewie w Ryńsku i w Wąbrzeźnie.

W powyższych miejscowościach osadnikom z gromadzonym z całego powiatu wąbrzeskiego, po zagajeniu zebrania: w Kowalewie 16 XI br. przez prezesa p. Kłosowskiego, w Ryńsku 23. XI br. przez wiceprezesa Okręgowego p. Dzieciolowskiego, w Wąbrzeźnie 28. XI br. przez p. Kłosowskiego po pochwaleniu B. N. odczytano:

1) protokół z poprzedniego zebrania, który przyjęto.

2) Sprawozdanie objęte protokołem walnego zebrania w Grudziądzu z dnia 30. XI br. na które w dyskusji p. Mikołaj Koliskiz Golubskiego Podzameczka stawia następujący zarzut: byłem obecnym na walnym zebraniu w Grudziądzu 30. XI br. dlatego oświadczam, że protokół spisany przez Sekretariat głównego zarządu, nie odpowiada przebiegom omawianych spraw, — opuszczono bowiem dobitnie uzasadniony projekt wiceprezesa p. Dzieciolowskiego, stojącego na straży osadników bez zarzutu w sprawie treściwej, uzasadnionej, gruntownie umotywowanej rezolucji o wpłatach ponownej zaliczki na osady, anulacyjne odczytanej następnie przez delegata z poznańskiego p. Czółkowskiego z Nakła, której jak widać z odczytanego protokołu, — nadesłanego z głównego Sekretariatu w Grudziądzu, absolutnie pod uwagę nie przyjęto; zdania p. Dzieciolowskiego nie zaprotokolowano, a natomiast zredagowano nikłą mało uzasadnioną rezolucję. Nadto p. Dzieciolowski godził do uczuć obecnych na szersze zainteresowanie się, aby być związkiem żywym nie martwym jak dotychczas, co dowodzi opieszałości członków w opłacaniu składek itd., czego również protokół nie obejmuje. Z tych okoliczności śmiało sądzić można, że Sekretariat Okręgowy znajdujący się przy Chrz. Str. Rol. pracuje z małą korzyścią dla osadników. Pożądaniem by było, aby Sekretariat został oddany w ręce człowieka niezależnego, a szczególnie, aby nie należał do Chrz. Str. Rol. jako chadeckiego, nam osadnikom i wogóle małorolnym nieprzychylnego.

Wniosek p. Koliskiego wszyscy zebrani akceptują, żądając odpis tegoż przesłać na ręce prezesa okręgowego pułkownika p. Kurowskiego dla wykonania. —

3 Omówiono sprawę wpłaty II zaliczki na osady anulacyjne, przyczem uchwalono wpłacić je w miarę sił i możliwości, w ten czas kiedy zostanie definitywnie określona cena danej osady, i zawarty zostanie kontrakt kupna sprzedaży. Niewpłacenie całkowitej żądanej sumy przez

zarząd Ziemiński motywuje się tegorocznym ogólnym nieurodzajem i z powodu sanacji skarbu, nadmiernem opłaceniem przeróżnych podatków. Wiceprezes okręgowy p. Dzieciolowski wyjaśnił zebraniem, iż o tym wypadku niezależnie od powziętych kroków ze strony Okręgowego Zarządu, winien każdy z osadników osobiście złożyć prośbę do pow. Urzędu Ziemińskiego na imię Okręgowego takiegoż Urzędu umotywowana według swego położenia wraz z opłatą stempłową 2 złote.

4) W wolnych głosach p. Michał Pieróg z Orzechówka podał projekt niewłaściwie ściąganej raty cięższej na osadach, przez Urząd Skarbowe, na korzyść państwa z tej przyczyny, że sumy te winny stanowić specjalny kapitał komisji kolonizacji i pójść na dalszą parcelację majątków źle gospodarowanych przez osadników, a tem samem przysporzyć się tę oddawna oczekiwaną parcelację — reformę rolną, — nadto opłacanie tych rent winno pójść w parze z długami hipotecznymi wedle jednego i tego samego miarnika, gdyż wprowadzony system podwyższonej renty nie odpowiada długom hipotecznym prywatnym, rożgorycza lud i demoralizuje w sprawach obowiązku wobec ojczyzny, — ułatwia pracę komunistyczną. —

Wniosek p. Piroga zebrani uroczystie akceptują i żądają od posłów i Sejmu rychłego uregulowania tej tak palącej sprawy nadmiernego ściągania renty, której pod żadnym warunkiem w ustanowionej obecnie wysokości osadnicy nie mogą zapłacić, rujnuje ona bowiem egzystencję gospodarza i osłabia się płatniczą. — Na wyjazd do Warszawy w dniu 7 i 8 grudnia br. wiceprezesa okręgowego p. Dzieciolowskiego asygnowano z ogólnych funduszy kasy. P. Tyl z Węgorzyna nawołuje do konieczności łączenia się w związki osadnictwa, czem damy dowód naszej silnej organizacji będziemy mieli możność zrzucenia z siebie tej piętrzącej się woli bezpodstawnego i nadmiernego uzasadnienia na osadnika od różnych podatków nie odpowiednich do istniejących przepisów. — p. Kowalski z Płużnicy podaje projekt złączenia się w grupy gminne z oddaniem i współpracą powiatową i okręgową, proponuje zwołać walne zebranie w Wąbrzeźnie zaraz po powrocie z kongresu p. Kuszyński z Lipnicy staje w obronie Chrz. St. Rol., że zawdzięczając tylko temu stronnictwu ocalała całość plebanek księży na Pomorzu, p. Wasielewski z Czystochlebna wyjaśnił dobitnie całokształt związku osadnictwa dając ogólny pogląd na sprawy organizacji a szczególnie organizacje rolników drobnych i obowiązkowy niezależny Okręgowy Sekretariat. —

Wiceprezes p. Dzieciolowski w odpowiedzi p. Kuczyńskiemu ustalił fałszywą przychylność Chrz. Str. Rol. dla drobnych rolników, podzielił w zupełności wywody p. Wasielewskiego i zaznaczył że przypisywać nie można winy związkowi na nieodpowiednio przeprowadzone wybory, gdyż organizacja związku nastąpiła dopiero 25 maja 1923 roku tj. już po wyborach, przyczem zalecał wogóle oddawać się w opiekę i popieranie tych stronnictw, które są osadnikom pomocne, a w tym wypadku jak sam się przekonał, na pierwszym planie stoi Stronnictwo lud. Piast a na drugim Zwiąż. Lud. Nar. —

Na tem zebraniu zakończono o godz. 2 min 49 p. p. pochwaleniem P. B. —

Okrutny zbrodniarz przed sądem.

Dnia 5-go grudnia rozpoczął się w Hannoverze proces słynnego zbrodniarza Haarmanna i jego współnika Hansa Gransa, oskarżonych o zabójstwo 27-ku młodych chłopców.

Obszerny akt oskarżenia, liczący przeszło 900 stron druku, którego odczytanie zajęło prawie cały pierwszy dzień procesu, opisuje dzieje zbrodni oskarżonego.

Wstępny terenem jego operacji był dworzec kolejowy. Tu nawiązywał znajomości z młodymi chłopcami, oczekującymi przez noc na stacji na pociąg, przyczem wybierał zawsze dostatnio ubranych i proponował im nocleg u siebie. Najczęściej swem taktownem i łagodnym postępowaniem umiał sobie pozyskać zaufanie młodocianych pasażerów i sprowadzał ich wtedy do siebie. Tam ubezwładniał swe ofiary, dopuszczał się na nich gwałtu i przegryzał im gardła wysysając krew. Okrutny sadyta często nie ograniczał się tylko na tem, lecz torturował swe ofiary: przywiązawszy je do deski krajał je na kawałki, za życia. Sadyzm swój posuwał czasem tak daleko, że zębami wrywał swym żywym jeszcze ofiarom kawałki ciała i spożywał je. Następnie siekierą rozrąbał zwłoki na drobne kawałki i mięso siekał w maszynie, poczem sprzedawał je wędliniarzom na... kiełbaski. Z czasem stał się stałym dostawcą mięsa niektórych hannowerskich wędliniarzy i rzeźników. Głowy i kości wynosił w worku i zakopywał je za miastem.

Sąsiedzi Haarmanna widzieli go często wychodzącego z mieszkania z dużym i ciężkim workiem na plecach, lub wynoszącego kubły krwi, lecz niczego nie podejrzewali, myśląc, że Haarmann trudni się rzeźnictwem.

Bezkarność tak rozzechwalała zbrodniarza, że wreszcie przebrał miarę. Pewnego razu kazał policjantowi aresztować na dworcu jakiegoś młodzieńca, który nie chciał usłuchać jego propozycji. Zachowanie się jego obudziło jednak podejrzenie policji, która przedsięwzięła w domu jego rewizję, w której wyniku zbrodniarz został aresztowany i obecnie odpowiada przed sądem. Proces potrwa około 2 tygodni.

Wampir — ludożerca. Bestja w ludzkim ciele.

W toku rozprawy przeciwko mordercy Haarmanna w Hannoverze zbrodniarz z całym cynizmem zeznaje, że młodym chłopcom przegryzał gardło, wysysał krew, a trupy siekał na drobne kawałki i sprzedawał znajomym gospodyniom i rzeźnikom do wyrobu wędlin lub sam zjadał je.

Sadystryczny ten i potworny sprawca miał ze swego „zawodu“ niezłe dochody, skoro nie mając innego zajęcia, mógł wieść życie zamężnego człowieka bywał w tynglach, kinach, teatrach, ubierał się przyzwoicie, palił dobre cygara i opłacał jeszcze suto swego pomocnika, 26 lat liczącego Gransa, człowieka o zbrodniczych instynktach i wyuzdaniach.

Haarmannowi zarzucają jak wiadomo 27 morderstw, ale cyfra ta wydaje się bardzo nie pełną, gdyż przez kilka lat uprawiał swój proceder. Iu w istocie chłopców zamordował okrutny sadyta nigdy może nie będzie wyjaśnione, gdyż sam morderca nie pamięta wszystkich swych ofiar i nie zdaje sobie sprawy ile ich było.

Sposób mordowania ludzi wskazuje na to, iż Haarmann jest typem niebezpiecznego zbrojczyka.

Pod pozorem, iż z polecenia policji czuwał „nad bezdomnymi“ zjawiał się zbrodniarz na dworcu kolejowym i wypatrywał swej ofiary.

Skoro ujrzał młodzieńca samopas błądzącego lub nieobeznanego z warunkami miasta dyskretnie przysuwał się do niego i jak można najdelikatniej ofiarował mu swą pomoc.

Głos jego brzmiał wtedy czule, a postać starszego, poważnego mężczyzny budziła zaufanie. Biada jednak, gdy nieprzezorny młodzieniaszek dał się skusić słodkimi słówkami. Wiódł go wtedy Haarmann do swej ubogiej izdebki na przedmieściu Hanoweru i dokonywał strasznej zbrodni. Rzucił się na swą ofiarę, najmniej spodziewającą się takiej napaści i zębami wpiął się w jej gardło, rozgryzał tchawicę i ssał do syta spływającą krew. Po takiej uczcie rozkładał na stole trupa, ubranie kosztowności i pieniądze zabierał a ciało odprawiał tak jak się to czyni z bydłkiem w rzeźni. Z kośćmi radził sobie w ten sposób, iż rozłukiwał je młotkiem na kruch i wysypywał do kanału, zakopywał w pobliskim ogrodzie lub prosto sprzedawał.

Liczni świadkowie a między nimi gospodyni Haarmanna zeznaje, iż z lubością oddawał się przyprawianiu i sporządzaniu wyrobów marsarskich.

O niczem nie wiedząca Niemka niejednokrotnie próbowała tych specjalów z djabełskiej kuchni i na wspomnienie, iż żywiła się ludzkim mięsem zanosil się od płaczu i dostaje mdłości. Również pracza Haarmanna otrzymywała honorarja w naturze. Zdawało się jej, iż spożywa mięso świńskie i nie może wyjść ze zdumienia jak człowiek tak porządny hojny i akuratywny mógł być ludożercą.

Szczególną odrazę budzi famulus mordercy, Grans. Udaje głupiego, o niczem nie wie, mord uważa zresztą za rzecz zwykłą i nie widzi żadnej różnicy w odcięciu głowy kurze lub człowiekowi.

Wiadomo jednak, iż pomocnik Haarmanna działał także na własną rękę i zastępował niejednokrotnie swego chlebodawcę w mordowaniu chłopców.

Prócz tego doprowadzał Haarmannowi młodzieńców i doskonale wiedział o morderstwach. Robił to przeważnie dlatego, aby zdobyć ich ubranie.

Potwór ten pozbawiony wszelkich uczuć ludzkich, uśmiecha się i spogląda po sali, gdzie zebrali się liczne tłumy.

Wrażenie zaś jakie budzą zeznania zbrodniarzy z całym cynizmem odpowiadających o swych czynach jest tak wstrząsające, iż co chwila wybucha spazmatyczny szloch tej lub owej kobiety a nawet mężczyźni o silnych nerwach nie mogą znieść tych okropności. Sam przewodniczący trybunału okazuje wzruszenie. Haarmann tylko i jego pomocnik wydają się zupełnie nie czuli i obojętni.

Dalszy ciąg procesu

przeciw Haarmannowi jest jednym oskarżeniem policji hannowerskiej, która z dziwnym uporem nie chciała występować przeciwko Haarmannowi,

mimo, że rodzice zaginionych chłopców wskazywali na Haarmanna jako sprawcę tych tajemniczych zaginięć. Rozprawa też obfitowała we wstrząsające sceny, zwłaszcza podczas przesłuchań osieroconych rodziców.

Pod koniec rozprawy zeznał syn gospodyni, u której mieszkał Haarmann. Ten zeznaje, że Haarmann sprzedawał wiele podejrzanego mięsa. Na to zauważa prokurator, że rozprawa musi wykazać, w jaki sposób mięso pomordowanych ofiar wynoszone. Istnieje bowiem podejrzenie, że mięso to było spożywane w Hannoverze. W tym kierunku otrzymałem pismo, w którym pewien świadek gotów jest dać wyczerpujące zeznania. Przewodniczący postanowił zawezwać owego świadka. Rozprawę miano odroczyć z tego powodu, że Haarmann czuł się już zbyt „wyczerpanym i zdenerwowanym“.

Wiadomości potoczne.

Wąbrzeźno, dnia 17 grudnia 1924 r.

Kalendarzyk, środa 17 grudnia Łazarza b. czwartek 18 grudnia Ozek NMP. piątek 19 grudnia Nemezjusza.

— W ostatniej chwili przypominamy o dalszym wieczorku Sienkiewiczowskim, oraz przedstawię wieniu scenicznym p. t. „Z głębi swatem“, urządzonym przez Koło dramatyczne. 50 procent czystego zysku przeznaczają się na Kuchnię Ludową. Początek o godz. 8-mej wiecz. na sali p. Kaczyńskiego. Spodziewać się należy, że sala będzie przepelniona. Sian. Publicznością.

— Posiadaczom krótko i długoterminowej wewnętrznej Pożyczki państwowej z r. 1920 oraz premjówek zwraca się uwagę, że termin wymiany tychże na nowe obligacje złotowe upływa nieodwołalnie 31 grud. 1924. Zamienić można we wszystkich Kasach Skarbowych. Radzi się jaknajspieszniej wymienić z powodu wielkiego natłoku przy końcu roku.

— Wykaz imienny ofiarodawców podczas „Tygodnia Lotniczego“ w powiecie wąbrzeskim. Podczas „Tygodnia Lotniczego“ w powiecie wąbrzeskim ofiarowali, wzgl. zebrali na cele Pomorskiej Ligi Obrony Powietrznej.

Wójtostwo Łopatki.

Obszar dworski Zaskocz: Taczanowski 20,00 Taczanowski 3,00 Skibska 2,00 Baranowska 2,00 Redwan 1,00 Kamprowski 2,00 Razem 30,00 zł.

Gmina Myślibólec: Sądowski 10,00 Golembiewski 5,00 Froń 2,00 Zając 1,00 Ficzkowska 5,00 Thom 5,00 Paszek 3,00 Masurek 5,00 Balcerowicz 3,00 Schwarz 4,00 Muszarski 3,00 Buhholz 3,00 Trzpił 1,00 Weselak 1,00 Kirschke 1,00 Bobrowski 2,00 Ostrowski 3,00 Chojnacki 5,00 Kolasa 1,00 Sądowski J. 0,50 Sądowski A. 1,00 Ryżowicz 1,00 Wróbel 1,00 Kühn I. 1,00 Pawski 1,00 Nowakowski 1,00 Dymek 0,50 Drawert 1,00 Kalinowski 3,00 Kwolek 2,00 Szałcha 1,50 Suchecki 1,00 Romanek 0,50 Osika 1,00 Stanek 0,50 Kilański 3,00 Kudła 0,50 Sokolowski 0,50 Czapa 1,00 Kupras 1,00 Król 0,50 Czech 1,50 Razem 87,50 zł.

Gmina Frydrychowo: Jusko 1,00 Chojnicki 5,00 Chojnacki 2,00 Zych 1,00 Matoń 0,50 Bar 1,00 Gliwa 0,50 Ryż 0,50 Szłorek 0,50 Gehrke 2,00 Szczygiel 1,00 Razem 15,00 zł.

Gmina Łopatki: Czaja 2,00 Mrzecz 1,00 Kasyna 1,00 Czernik 1,00 Zając 1,00 Ślusarczyk 1,00 N. N. 1,00 Czabrej 1,00 Kühn 1,00 Szurek 1,00 Thielmann 1,00 Łuba 1,00 Piskor 1,00 Rojek 1,00 Frac 1,00 Szybisty 1,00 C-arny 1,00 Silke 1,00 Mich 1,00 Opalka 1,00 Schächinger 2,00 Harder 2,00 Łopatkiewicz 2,00 Gajewski 1,00 Riske 1,00 Dksa 1,00 Piela 1,00 Juźba 1,00 Kruszczynski 1,00 Nowak 2,00 Sukienik 2,00 Kiełboń 1,00 Dutkiewicz 1,00 Kirschmeyer 1,00 Stark 1,00 Cabaj 5,00 Rataj 2,00 Przewodniczący 2,00 Razem 50,00 zł. Razem całe Wójtostwo 152,50 zł.

— Przedstawienie i generalna próba dzieci z ochronki. W niedzielę, dnia 21 bm. odbędzie się przedstawienie. Ochronki tak zwane jaseka, które — mamy nadzieję — Szan. Obywatelstwo, jak corocznie tak i teraz zaszczytują swą obecnością.

Generalna próba w sobotę, dnia 20-go bm o godz. 4-tej po poł.

Blizsze szczegóły w ogłoszeniu i afiszach.

— Przed gwiazdką. Przed zbliżającą się gwiazdką wszyscy mamy znacznie większe zapotrzebowanie na towary niż w ciągu całego roku, a w czasie tym mieszkańcy każdego miasta wydają duże sumy na podarki i towary codziennego użytku. Ten wzmożony ruch handlowy powinno odczuć kupiectwo miejscowe, który tak samo jak wielkie składy stołeczne może zadowolić wszelkie wymagania konsumentów. Popieranie miejscowego kupiectwa powinien sobie wziąć za obowiązek każdy konsument, gdyż zamocność miejscowego kupiectwa bardzo dodatnio oddziałowuje na rozwój miasta. Pamiętajmy więc o popieraniu miejscowych kupców.

— Płacić rzemieślnikom! Hasło to przestrzegać trzeba dziś bardziej i ściślej jeszcze niż kiedykolwiek. Rzemieślnik dzisiejszy bowiem prócz dolegliwości trapiących wszystkie warstwy naszego społeczeństwa tj. brak gotówki, kredytować musi bardzo poważne kwoty nieraz trzy i czterocyfrowe liczby. Dając zlecenie, trzeba też pomyśleć o możliwości natychmiastowego uregulowania rachunku, albowiem rzemieślnik prócz potrzeb swych dla utrzymania rodziny, płacić musi pomocnikom punktualnie zarobki tygodniowe, płacić za zakupiony surowiec oraz podatki najróżniejszych kategorii a nie mając gotówki, naraża się na przymusowe lub dobrowolne zamknięcie swego warsztatu. Znane są wypadki o-

statnich dni, gdzie ludzie zamożni jako dłużnicy rzemieślników za wykonane prace wzgl. dostarczone przedmioty stali się przyczyną bankructwa ostatnich.

— **Kiedy nie należy umieszczać ogłoszeń w pismach?** Na to pytanie odpowiada doświadczony kupiec angielski Peter I. Stewens, który powodzenie swej firmy zawdzięcza stałemu anonowaniu się w 86 dziennikach angielskich. Gdy mu zarzucali przyjaciele i rodzina, iż za wiele pieniędzy wydaje na ogłoszenia w pismach, zważając, że firma jego ma z dawna wyrobioną markę, odpowiedział doświadczony kupiec: Za przestanie ogłaszać swe przedsiębiorstwo gdy:

I. ludzkość przestanie się rozmnażać, a na świecie nie będzie ani jednego człowieka, któryby nie wiedział o istnieniu firmy;

II. gdy zdołam przekonać każdego człowieka, że moje wyroby są najlepsze i najtańsze;

III. gdy się przekonam, iż kupcy, nie dający anonów do gazet, mają większą klientelę odemnie;

IV. gdy tak zgłupieję, że zapomnę o doświadczeniach całego życia;

V. gdy nie będą powstawać młode konkurencyjne firmy, które nie będą się starały o przekonanie odbiorców, że u nich należy kupować, a nie u mnie;

VI. gdy nie będę widział bogaczy, zawdzięczających swe istnienie reklamie.

— **Wizytacja w Państw. Szkole Dokszałojacej.** W ubiegły czwartek przybył do Wąbrzeźna wizytator Szkół Dokszałojacych na okręg Pomorza i w miejscowej Państw. Szkole Dokszałojacej dokonał wizytacji uczniów tejże szkoły.

— **† Niedźwiedz.** (Pogrzeb ofiar nieszczęśliwego wypadku.) W sobotę, dnia 13. bm. odbył się pogrzeb nieszczęśliwych ofiar wypadku, o którym donosiliśmy w numerze 146. Śmierć porwała Julianę Lewandowską i Marjanę Niemczykowską — obie z Niedźwiedzia. — Przy udziale bardzo licznych parafjan, odprowadził ich zwłoki na miejsce wiecznego spoczynku ks. prob. Łowicki. — R. i. p.

— **Golub.** W czwartek dnia 11 bm. odbyło się w tutejszej szkole powszechnej zebranie organizacyjne sympatyków Stowarzyszenia Chrześcijańsko-Narodowego Nauczycielstwa Szkół Powszechnych.

Zebranie zagał kierownik szkoły p. Kl. Górski. Z dłuższym referatem wystąpił prezes koła powiatowego p. Nałęcz z Wąbrzeźna omawiając cel tej organizacji jak i środki, które do celu doprowadzą.

W końcu zdał obszernie sprawozdanie z ostatniego zjazdu zarządu okręgowego w Grudziądzu.

Po wysłuchaniu referatu zapisało się 16 nauczycieli na członków do wyłożonej listy i przystąpiono do wyboru zarządu, w skład którego weszli jednogłośnie wybrani: 1) prezes kierownik szkoły p. Kludjusz Górski—Golub, 2) zastępca p. Marjan Duszynski—Podzamek, 3) sekretarz p. Jan Kamiński—Golub, 4) skarbnik p. Józef Osiniński—Golub. —Nowej organizacji „Szcześć Boże!”

— **Poznań.** (Ohydne morderstwo) W sobotę wieczorem lotem błyskawicy rozszła się po Poznaniu wieść o morderstwie popoilonem na ulicy Niegolewskich.

O godz. 3-ej zamordowano wdowę Stolińską i jej 4-letniego synka Pawelka.

Mieszkała oni na poddaszu. Po śmierci męża Stolińska wraz z swoim synkiem żyła w wielkiej nędzy a na utrzymanie zarabiała sprząając i posługując w pobliskiej szkole. W krytycznym dniu widziano Stolińską jeszcze o godz. 2 na podwórku, gdzie wysypywała popiół do śmietnika.

Na miejsce wypadku zjechała zaalarmowana przez mieszkańców domu komisja sądowa i śledcza.

O morderstwo podejrzany jest wypuszczony niedawno z więzienia robotnik Józef Prill, szwagier zamordowanej.

Widziano go jak o godz. 3 wychodził z mieszkania wdowy. W tym też czasie usłyszeli sąsiedzi krzyk.

Morderca związał swej ofierze ręce i nogi postronkiem i silnym uderzeniem młotka w głowę

wę pozbawił ją życia. Potem zamordował 4-letniego Pawelka.

Morderca mimo energicznych poszukiwań naszej policji śledczej nie został jeszcze ujęty.

Co popchnęło Józefa Prilla do tej ohydnej zbrodni, trudno dziś powiedzieć. Brak złotego pierścionka na palcu zamordowanej wdowy wskazywałby na to, że morderstwa dokonał w celu rabunkowym.

Jakim zwierzęciem musi być człowiek, który dla pierścionka wartości kilku złotych morduje bezlitośnie dwoje biedaków, ubogą wdowę i małe dziecko?

Tragicznym całego tego smutnego wypadku powiększa się jeszcze przez fakt, że pierwszą osobą, która odkryła morderstwo i zaalarmowała mieszkańców była właśnie mieszkająca w tymże domu żona Józefa Prilla.

Poszukiwania za mordercą trwają w dalszym ciągu.

Gielda warszawska

w złotych i groszach.

WARSZAWA, 3. XII.

Dolary	5,18	zł.
Funt ang.	24,28	„
100 Frank. franc.	27,84	„
100 Frank. belg.	25,96	„
100 Frank. szwajc.	100,30	„
100 Liry włoskie	22,94	„
100 Koron czesk.	15,64	„
100 tys. Koron austr.	7,33	„

GDANSK, 17. XI.

Dolary	5,43	gł.
Za 100 złotych	105,02	„

Tendencja utrzymana.

Przebieg targu:

RUCH TOWARZYSTW.

— **Wąbrzeźno!** Baczność Sokolii! Celem wzięcia udziału w pogrzebie śp. Władysławy Gawrońskiej zbiórka w czwartek, dnia 18 bm. o godzinie 8 przed poł. przy kościele.

O liczny udział prosi Zarząd.

— **Wąbrzeźno.** Bractwo Strzeleckie! Walne zebranie odbędzie się w sobotę, dnia 20 bm. o godz. 7.30 wiecz. w Strzelnicy. O liczny udział prosi Zarząd.

Drukem i nakładem „Głosu Wąbrzeskiego” w Wąbrzeźnie. — Redaktor odpowiedzialny B. Szczukaw Wąbrzeźnie.

Na święta!

polecam najlepsze, zawsze świeżo, palone **KAWY**, jak Guatemala, Maracaibo i Santos. I po cenach przystępnych gwiazdkowych.

WINA w wszelkich gatunkach.

WYROBY WÓDCZANE wszelkich fabrykacji jak Kantorowicza, Kasprowicza, Robińskiego, Frankiego i td.

PRZYPRAWY DO PIECZENIA jak korzenie do pierników, z gwarancją za czystość i przyjemny aromat, oraz cukier pudrowy, waniljowy, olejki migdałowe, potaż, proszki do pieczenia etc.

MYDŁA TOALETOWE, KONFITURY po cenach gwiazdkowych, dla naszej klienteli

JAN KACZYŃSKI, skład kolonjalny.

Licytacja przymusowa.

W sobotę, dnia 20 grudnia b. r. o godz. 10 przed poł. sprzedaję w drodze przymusowego przetargu najwięcej dającemu za zapłatę gotówką na podwórzu pana **BOLESŁAWA GUMIŃSKIEGO** w Golubiu wyb.

**1 bryczkę, szory wyjazdowe,
6 świń $\frac{1}{2}$ — 1,20 ctr., 1 plug
dwuskbowy nr. 4.**

Józefowicz
kom. sądowy.

Pałac Świetl. Obrazów

hotel „Dwór Wąbrzeski.”

Tylko 1 dzień.

W czwartek, dnia 18 bm.
wielki film monumentalny

Karusel życia

w 6-ciu aktach.

Wspaniała wystawa. W
główniej roli Egede Nissen.

Podczas przedstawienia
koncert artystyczny.

Początek o godzinie 8-mej.

Niniejszem dajemy do wiadomości, że założyliśmy w **Kawkach (Hermannsruhe)** u p. **Otona Fritza** i w **Książkach (Hohenkirch)** w spółce Raiffeisena

filje

zamiany, zakupu i sprzedaży zboża

Zamieniamy wszelkie wymiary młyńskie na tych samych warunkach jak nasze młyny w Wąbrzeźnie i Kowalewie za zboże.

Kupujemy wszelkiego rodzaju zboże.

Odsprzedawcy i piekarze płacą ceny miejscowe

Młyn pod „Orłem”
F. Sand i Ska Wąbrzeźno

„Młyna Parosy” Poehlke & Co
Kowalewo.

LICYTACJA

We wtorek, 23 grudnia br. o godz. 11 przed poł. sprzedany zostanie w drodze przymusowego przetargu najwięcej dającemu za gotówkę na podwórzu dzierżawcy domeny państw. p. **Ruszkowskiego** w Pluskowężach

kredens STAROSTWO.

Pamiętajcie o „Kuchni Ludowej”
Spiesz dla naszych najbiedniejszych.

W niedzielę, dnia 14 bm.
o godz. 11,20 zasnęła w Bogu
po ciężkich cierpieniach opatrzo-
na św. Sakramentami

ś. p.

Władysława Gawrońska

Wzmarlej! tracimy zaeną człon-
kinię. Cześć jej pamięci.

Pogrzeb odbędzie się w czwartek
o godz. 8,15. z domu żałoby ul. Gru-
dziądzka.

Wąbrzeźno, dnia 16. 12. 24 r.

Tow. gimn. Sokół Wąbrzeźno.

Służąca Pokój

potrzebna od 1. 1.
25 r. do plebanji
w Orzechowie.

Mamy jeszcze na
składzie

miód

pszczelny
funt po 1,70 zł.

Mleczarnia

K. Blumenau.

umeblowany widny
z utrzymaniem dla
dwóch, lub trzech
uczni gimnazjaln.
do wynajęcia
ul. Grudziądzka 25.

Szwajcar

i murarz ręczniak
potrzebni

od 1 kwietnia 1925 r.

DOM ZASKOCZ

p Książki pow. Wąbrzeźno

Zawezwanie!

Nizej podpisany zarząd daje niniejszem do publicznej
wiadomości, że

wszelkie pretensje
jak również rachunki z czasu przed
1 października 1924 r.

będą tylko w ten czas uwzględnione, jeżeli zostaną
do nas zgłoszone

najpóźniej do dnia 31. 12. br.

Pretensje do tego czasu nie podane niebę-
dą pod żadnymi warunkami uwzględnione.

Nadleśnictwo Ostromecko i Zarząd Dóbr Wronie.

W czwartek, dnia 18, w piątek 19 i sobotę 20 bm.
sprzedaję

CUKIER

po 60 groszy za funt

W. MARKUSZEWSKI, Wąbrzeźno
Rynek. Telefon 129

Dnia 31-go grudnia br.

(w dzień św. Sylwestra)

o godz. 7-mej wieczorem odbędzie się

bal maskowy

w hotelu „Dwór Wąbrzeski“

Czysty zysk przeznaczony na
ubogich miasta Wąbrzeźna.

Wstęp tylko za okazaniem zaproszenia

Komitet.

Polski Bank Parcelacyjny

Sp. z odp. ogr

Jagiellońska 54. Telefon nr. 1340.

Bydgoszcz.

Przeprowadza parcelacje na rachunek
własny, oraz właściciela, pośredniczy
przy sprzedaży i dzierżawie
nieruchomości — członkom udziela
rad **bezpłatnie** w sprawach nieru-
chomości i korzystnym lokowaniu
— — — kapitału. — — —

Przyjm. wkłady i drobne oszczędności
— na nader korzystnych warunkach. —

Żywe

gęsi, kaczki, kury,

oraz wszelki drób

kupuje po najwyższych cenach

Gołębiowski, Kowalewo

Telefon 8 i 27.

Proszę zwrócić uwagę na modną wystawę w moich oknach!

Wielka sprzedaż gwiazdkowa!

Jak w latach przedwojennych

przychodzę i w tym roku z wielkim wyborem towarów pod bardzo korzystnymi warunkami,
które z powodu niskich cen i dobroci nadarzą się jako

stosowny prezent gwiazdkowy

Polecam towary wszelkiego rodzaju w bardzo wielkiej ilości

Najniższe ceny.

Najlepsze wyroby.

Prowadzę tylko najwykwintniejsze

towary krajowe i zagraniczne

Bruno Schaefer, Wąbrzeźno

ul. Hallera 5.

ul. Hallera 5.

Tylko najlepsze towary są najtańsze!

Dobry towar jest tani.

Zwracam uprzejmie uwagę na moje okna wystawne!

Książnica Kopernikańska
w Toruniu

Gawęda Mateusza.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Bigos staropolski jest smaczny i podobno też dla żołądka bardzo zdrowy, o ile nikt się nim nie przejadł. My Polacy, chwaliłyśmy nasz staropolski bigos, lecz pochwały bigosu nowo-albo młodopolskiego chyba słowa — z żadnych ust nikt nie usłyszy, bo Rząd nasz tym nowopolskim bigosem tak nas „futruje” i daje nam go w tak ogromnych ilościach, że żołądki prawie każdego z nas stały się zupełnie nietrawiącymi.

Nawet Mateusz najadł się tym nowopolskim bigosem do przesyty i choć ma żołądek chłopski i na groch z kapustą odporny, to równak bigos warszawsko-sejmowy-rządowo-skarbowy wyłożył mu już z gardła. — O!

Nie chcę jednak zbyt szeroko o tym bigosie rozprawiać bo zaszedłbym do kwestji kongresowo-małopolskiej i znowiutko pan Redaktor musiał by zamieszczać w „Głosie” przeróżne mądre korespondencje, któreby w końcu calusieki ten bigos przepieprzył. Jedzą ten bigos dłużej, a zobaczyta, czy utyjeta choć z jednej strony.

Ludziska niektórzy to teraz na zabawy, ani do teatru nie chodzą, choćby nawet ten teatr był przeznaczony na jaki cel dobroczynny. Jest w tem pewne wyrachowanie. Bo czy ziemieśnik, kupiec, czy też jaki inny procederowy, ci wszyscy obawiają się światu pokazać, że jeszcze 5 złotych w kieszeni ich się znajduje. Bo widzisz bracie kochany, gdyby te pięć złotych Urząd Skarbowy, lub wymiennik podatku zoczył, to wnetby ciębie okwalifikował na wielką stopę i wyrachował takie pieprzne danie, ażeby ci się w oczach zamieciło. I też gwoli tego mamy we wszystkich teatrach pustki i chyba cichaszem ten i ów parę kieliszków nad miarę wychyli. A to wszystko bez ten bigos nowopolski.

Bardzo mnie cieszy w naszym kochanym „Głosie” wyczaytana wiadomość, że kuchnia ludowa ma być w tym roku znowu uruchomiona. Proszę też już Pana Boga, by natchnął obywatelstwo dobrą wolą, aby nie żałowało ubogim głodnym spożycia choćby raz na dzień odrobiny ciepłej strawy. Trzeba sypanąć pieniądzem, kartoflami i grochem, kapustą i innym warzywem nie zapominając przytem o okraszaniu, byleby nie pochodziło z dechłych i niezdrowych żyłek. Moji kochani pamiętajta o Kuchni Ludowej, podzielta się z biedniejszymi wedle miary, a każdy dawaj funcik żywności przyozymni się do usypania wielkiej kupy, z której zapakując można wiele gł dnych dużych i małych żołądków. Pamiętajta o tem, że tylko głodny żołądek nadaje ludowi łoszewickie umysły. A czyż ci biedni są winni temu, że są głodni? Że nie mają dostatecznych zarobków lub żadnej pracy? To wszystko bez ten bigos nowopolski.

Bieda coraz te sroższa napada wszystkie klasy naszego społeczeństwa. Nie odczuwają jej tylko ci, którzy dajnym, ub naturalnym biegiem okoliczności stupili w koło siebie wielkie kapitały. Mateusz tego szczęścia dotychczas nie miał bodaj też nikaj w życiu nie będzie mógł poszczycić się posiadaniem sporej kupki złotych, którą to odegnąć by mógł w swej starości napadającą go biedę. A to tylko z waszej winy moi kochani, bo czytała gawędę moją wszyscy chceta i wyzwata na pana Redaktora, kież czasem w sobotę jej nie wydrukuje, ale żeby tak posiadaliście chęć i ochotę starać się o nowych abonentów „Głosu”, toby i dla mnie coaklwek skapnęło na sprawienie choinki, a dla mojej Małgorzaty cośik pod choinkę, choćby jeno zimową chustę na głowę. Bo widziata nie pozwalam, bym ja stara w kapelusze cudacznie się ubierała, aby nie wyglądała jak czupiradło. Ja lubię tylko ubiory staropolskie, a nieznoszę wszelkich nowomodnych

wymysłów. Nawet mój wąs noszę jak stary wiarus i nie znoszę takich co to pod nosem parę pipoci s bie zostawili i powiadają, że to po angielsku i ładnie.

Ale, powrócę do tej naszej nędznej biedy, co to się nas przyzepiła jak nie przymierzając pochłisko cieliska ludzkiego. Z czyjej winy rz mieślnik i kupiec ma kłopoty pieniężne, a ezaladnik, robotnik lub inteligent bjeđe klepie, nie jest to rzeczą Mateusza, by zbadać. Ponoć winę ma wiec pan Grabski i część tych mądrych głów, które uprzywilejowanej ziemi pochodzą. Bo pan Grabski kazał nadruk wać i wybić tylko po 17 złotych na głowę ludności w Polsce, a podatków to zebrać chce po 48 złotych od głowy. Toć to jakiś cudaczny wymysł, bo brak jest różnicy 31 złoty h, których żadna głowa w Polsce nie posiada i bez to, ani z rękawa wytrząsnąć nie zdoła. Ale, kież ma być bigos, to niechże będzie bigos samowity, choć pieprzny.

Czytałem cnegdany w jakiejś gazecie, że niektóre miasta w Polsce, jak Lublin, Piotrków, Częstochowa mają otrzymać pieniężne kredyty zagraniczne, których użyć chcą na brukowanie ulic, lub na tudowę kanalizacji miejskich. Ale mamy tam mądre głowy, które chcą znowu coś verkeht zrobić, bo zaczynają od dołu, zamiast z góry zacząć. Ludność w tych miastach nie ma porządnego oddechu od głowa, a część brak zupełnie dachu. Zamiast więc zacząć od budowania chałup, co by wszyscy zatrudnienie mieli, budować chcą bruki i kanalizacje, co by tylko jednostki zarobek znalazły. Obity się te miasta bez bruków i kanałów tyle lat, obęda się jes cze czas jakiś i bigosować się nie potraza.

W Polsce naszej ukochanej panuje na dobre rozpusta obyczajowa, a rozpusta pieniężna święci swoje orgie i choćby bracie mój opłacał patenta za chodzenie po ulicy i za posyłanie do szkoły twoich dzieci, tak nikaj państwu, ani gminom pieniądze nie starczysz. I choćbyś sam pieniądze wybił i dawał, to tak czy siak w zamian jeno bigos odbierzesz i tylo.

Gdyby Mateusz był posłem na Sejm, toby rzeczą inną pokierował. Lecz nasi obecni jeno tam siedzą lub nie siedzą i kłocą się i biją a za karygodne czyny pan i rokurator w 174 wypadkach żada wydania posłów pod sąd celem ukarania. Na 444 posłów, których mamy w Warszawie, jest to bardzo okazała liczba czynów karygodnych. Dlatego też wyborcy nie widzą swoich posłów u siebie i nie słyszą ich sprawozdań poselskich, bo się wstydzą narodowi powiedzieć co zdziałali. Chyba pochwaliliby mogli się tem, że uchwalili zniesienie dni świątecznych, do których katolicki naród polski od wieków przywykł.

W mojej przyszłej gawędzie napiszę Wam mowę, którąbym wypowiedział w Sejmie, gdybym ja był posłem. Jeżeli chceta, żeby była dobra, to przyslijta mi zaraz dużo pieprzu papryki i grubego chrzanu, bo te trzy rzeczy będą do napisania tej mowy potrzebował. Śękatęgo jeszcze posiadam, chyba brak mi jeszcze jednego w rezerwe.

Wasz Mateusz nic więcej przed śmiercią nie pragnie jak tylko to, aby mógł mieć naraz 100 zł., przy pomocy których by mógł pojechać do Warszawy i tam przysłuchać się kilku rozprawom sejmowym. Po powrocie opisywałby on wam dobitnie swoje wrażenia, a to nie tak jak niektóre gazety opisują, jeno tak, jak to Mateusz przez swoje okulary wszystko widział i każdem uchem słyszał. Mateusz by opisał wszystko jak tem je i mielibyta uciechę to w gawędach jego czytać. A zatem, jeśli chceta, przyslijta tyle złotych, ile możeta, dla Mateusza na ręce pana Redaktora, a po trochu zbierze się potrzebna kwota na jezdę do Warszawy.

Wąbrzeźno ma swoją nowinkę, lecz tym razem obyło się bez czarodziejstwa. Może by kto powiedział, że miłośc jest czarem lub ezemą pedotnem lecz mnie się widzi że miłośc jest straszna głupota, zwłaszcza wtedy, gdy dziewczucha rakocha się w obabionym męczyzynie i dopuści się zbrudzenia łęza małżeńskiego. A ten chłop też diabła jest wart, skoro wdaje się w spanie z fotografją w łóżku, gdy prawowita polowica trocha, z domu wyfrunęła. To też tymczasowe zakończenie miłsnego epizodu w rodzaju cłięs rozmówianej burzytelki szczęścia domowego, było najupielniej na placu tylko te tej chłustaniny mało jeszcze było.

Mój nowy przyjaciel Tymoteusz donosi mi z Golubia, że tam na jednej kamienicy przy rynku widnieje firma, wypisana wielkimi słocnemi literami, „Warenhans M A Kiewe.” Nad tym wielkim napisem widnieje już nieczysty, drubnuteński napis „Dom towarowy jakby na szkanie polskiego charakteru miasta. Że żadna władza nie postara się o usunięcie tego napisu, i o usunięcie wielu innych niemieckich napisów na szczytach do nów, które choć kiedyś rzemalowane były, a obecnie, opłukane deszczem, znowu jak na uragowisko widnieją, temu Tymoteusz bardzo się d iwi,

Oprócz tego donosi mi on o budowaniu jakiejś sali czy wieży cwiiczebnej, bez której teraz jeszcze obyć się można gdy ubodzy miasta chleba wolają. Lecz o tem pewnie jeszcze później napiszę, aby nie dopuścić, by w Golubiu coś z tyłu robiono. Tek, tek!

Uderz w stół, a nożyc się odezwia! Niedługo czekałem na odpowiedź od czarodzieja z ul. Podgórnj, który też zaraz polapał i odrazu wiedział o jakie to dolary się rochodzą. Zupelnie nie potrzebuje tylko chce się przedemną tłumaczyć w sprawie tej „dollarprincessin”; przecież ja nie jestem władzą policyjną czy sądową, a tylko dlatego t sprawę poruszyłem, by właśnie ktoś więcej kompetentny tym wydrwigrussem się zajął. Otrzymałmawo od niego jakiś watek wiadomości, szedłem po nite do kłębka, aż doszedłem do Stanisławek i tu dowiedziałem się takich okropnych wprost rzeczy, że wierzyć się nie chce, aby w dzisiejszych czasach można w tak bandycki sposób ogłupiać ludzi i wyciągać od nich według ściśle z góry przemyślanego planu ciężko zapracowany pieniądz. Wszakżeż widać z tego, że to dobrze zorganizowana szajka, która eksploatuje kieszenie naiwnych. Włosy na głowie stają, słuchając prymków wódn jakich wuldrają pieniądze. Jeżeli rzobój i kusdział jest zbrzdnią, to wyciągnięcie pieniędzy w tak perfidny i na bezkrytycznie myślicy obliczony sposób jest stokroć większą zbrodnią, która chyba wnet spotka się z ręką sprawiedliwości. Sprzedawanie „fluszozu z trupa” za 10 dol. aby za p. mocą niego wydobyć zakopano rzekomo pieniądze za stodołą w Stanisławkach, spowodowanie komisarzy w cylindrach i straszanie nimi mieszkańców jako djablami, stawianie za warunek wynalezienia skarbu zapisanie duszy djabłu i inne obłożenie na za obonne umysły straszdyła, to są sposoby do wydobywania pieniędzy. Jak dalece potrafił ten wróżbita zawracać naiwnym głowę swojemi grzótami i straszami owarą ręką, ezarnymi cieniarni itd. może poświadczyć fakt, że jeden gospodarz ze Stanisławek dostał pomieszczenia zmysłów. A możeby władze nasze zechotały się tym czystem zająć, a ja choć stary dzstarzęc więcej matajalu. A może p. leje zechce przeprowadzić śledztwo, z jakiego to trupa wycinał ten drab fluszoz. I czy wogóle można bezkarnie nieboszczyków niepokoić i wycinać im kawalkami ciała. A jeżeli to nie był fluszoz z nieboszczyka, to dlaczegoż w tak cyniczny sposób oszukuje biednych i obalamuczonych którzy wpadli w jego szpony i sprzedaje im bezwartościowe mięso za 10 dolarów twierdząc, że to z nieboszczyka. A może on kogo zamordował? Że sprytny jest ten wyfluszoz, ewladczy o tem jego p. zeznać, a mianowicie zabroził on komukelwiek o tem coś wspominać bo by mu się wszystko nie udało

Ale jego zakazy nie nie pomogły bo oto jedna z jego ofiar bezlitośnie ograbionych, przekonawszy się, że została podstępnie oszukana przestała się obawiać jego gróbi i opowiedziała mi o swoim nieszczęściu, chcąc w ten sposób spowodować śledztwo przez władze bezpieczeństwa.

Spodziewam się, że po dzisiejszym liście otrzymam znowu odpowiedź od tego cudotwórcy, to też proszę pana Redaktora, aby zakazał swojemu personelowi otwierać listy do mnie adresowane, aby nie wszyscy wiedzieli, jak się ten wróż ze swoich oszustw tłumaczy. Panu zaś wykpięroszowi z ul. Podgórnj radzę po. ddać do wszystkich co w oszukancy sposób od biednych wyludzili, bo inaczej będę tak długo pletnował jego szachrajstwa, aż znajdzie się jakaś władza, która się nim zaopiekuje.

Teraz żyjta z Panem Bogiem, przysposobta się na go dnie święcenie uroczystości Narodzin Pana Jezusa i kochajta wszystkie i wszyscy waszego starego Mateusza.

Najtańsze podarki gwiazdkowe

jak: Książki powieściowe, książki z obrazkami, książki do malowania, modne papiery listow., towary skórkowe, albumy do pocztówek i fotografii, pamiętniki, zabawki, ozdoby na choinkę.

Kupuje się najtaniej w księgarni **A. Borkowskiego** Kowalewo — Rynek.

Rozpowszechniajcie Głos Wąbrzeski.

KOŁO DRAMATYCZNE

w Wąbrzeźnie, urządza w środę, dn. 17 bm. o godz. 8 wiecz. w sali „Dworu Wąbrzeskiego” wieczorek Sienkiewiczowski z następującym programem:

1. Słowo wstępne preesa,
2. Odczyt p. prof. Wawry „Genjusz Sienkiewicza”,
3. Deklamacja p. Kucharskiego „Śmierć Longinusa Podbipięty” z Sienkiewicza „Ogniem i Mieczem”.
4. Przedstawienie sceniczne:

Zagłoba swatem

przez Sienkiewicza.

Osoby: Oliwjuż, szlachcic, Zośka, jego córka, Marja, Weronika } siostry Oliwjużsa, Cyprjan, sługa Oliwjużsa, Zagłba, Zaremba, narzeczony Zośki, Tatarzy.

Ceny: 1 miejsce — 2,50 zł.
2 „ i łoża 1 rząd. — 1,50 zł.
3 „ i łoża (następne miejsca) — 1 zł.

Wstęp na salę — 50 gr. (uczniowie 30 gr).

Bilety sprzedaje się w księg. p. Wojteckiego i przy kasie pół godz. przed rozpoczęciem.

50 proc. czystego zysku dla Kuchni Ludowej

TRACZYK, prezos.

KARTY

ślubne i wizytowe wykonuje szybko, starannie i po umiarkowanych cenach

Drukarnia **Głosu Wąbrzesk.**

Pamiętajcie

o Kuchni Ludowej

Gdzie można nabyć najlepszy podarunek gwiazdkowy dla pań jako i panów

Tylko

w znanym specjalnym składzie

F. Klimaszki

w Wąbrzeźnie
przy ulicy Hallera nr. 8

Specjalnie zwracam uwagę na mój
wielki skład futer w Toruniu przy Starym Rynku nr. 11.
Wąbrzeźno, Hallera 8. Toruń, Stary Rynek 11.

W niedzielę, dnia 21-go grudnia br.
o godz. 4-tej po południu
urządza

tutejsza **Ochrona**
przedstawienie gwiazdkowe
w sali p. Kaczyńskiego (Hotel „Dwór
Wąbrzeski“)

według następującego programu:

1. śpiew. Spuściecie nam na siemskie niwy.
2. prolog: Szanowna publiczność!
3. Odegrana będzie satuka p. t.

Król migdałowy

(w dwóch odsłonach)

4. deklam.: W Betleem.
5. gry dz.: Stańmy wszyscy w szeregu. Co to za budynek.
6. Dział i baba.
7. deklam.: O gwiazdeczko.
8. Korowód.
9. tańce: Polka, węgierka, kr koiwak.

W stajence Betleemskiej

(w jednej odsłonie kolendy.

Ceny miejsce: Krzesło rezerwowe 2 zł., pierwszorządne 1 zł., drugorzędne 0,75 zł., trzeciorządne 0,50 zł.

Bilety poprzednio nabyć można w Przytulku Starców w dzień przedstaw. przy kasie.
Czysty dochód przeznaczają się na ochronkę.

O jaknajliczniejszy udział uprasza

Zarząd.

Do odstąpienia
od 1-go stycznia 1925 r.
na bardzo korzystnych warunkach
Hotel Krakowski
w Grudziądzu ul. Toruńska 26
z umeblowanymi pokojami, oraz restauracją
Bliższych wiadomości udziela gospodarz
hotelu Krakowskiego.

DRÓB
wszelkiego rodzaju
ZAJĄCE
każdą ilość kupuję po cenach
najwyższych stale
Gołębiewski, Kowalewo
telefon 8 i 27.

Dr. Łomakin
w Kowalewie
przyjmuje
nadal chorych.

Mieszkanie
o 4 pokojach i kuchnią, wraz z przynależnościami
poszukuję
zaraz lub później
Siemarz
kierow. szkoły wydziałowej.

Przypominamy że już teraz przyjmują listonosze przedpłatę na pierwszy kwartał 1925 r. tj. styczeń, luty, marzec. Również można zamówić „Głos Wąbrzeski“ i „Orędownik“ [także na jeden miesiąc.

Chcąc sobie zapewnić punktualne bezprzerwy dostarczanie „Głosu Wąbrzeskiego“, prosimy przedpłatę zaraz odnowić.

Wydawnictwo i Redakcja „Głosu Wąbrzeskiego“ czyni wielkie ofiary, by Szanownym swym Czytelnikom dać zdrowe ziarno oświaty. Nietylko, że staramy się o artykuły na czasie będące jak niemniej o najświeższe nowości tak polityczne jak gospodarcze. Do tego powiększyliśmy pismo nasze, dając liczne dodatki, które wszystkich rozweselają w chwilach wytchnienia. Dzięki temu otrzymujemy z kół Szanownych Czytelników serdeczne słowa uznania i

Poniżej podajemy 2 kwity do zapisania „GŁOSU WĄBRZESKIEGO“ i 1 kwit do zapisania „ORĘDOWNIKA“ na pierwszy kwartał, które prosimy wyciąć i dwa wypełnić (tj. 1 do „Głosu“ i 1 do „Orędownika“) zaś trzeci wręczyć krewnym, lub znajomym, oraz zachęcić ich, by i oni pismo nasze zapisali. Kwity po wypełnieniu należy wręczyć listowemu, lub wrzucić w skrzynkę pocztową.

Niniejszem zamawiam na pocztę polskiej
„Głos Wąbrzeski“

wychodzący trzy razy tygodniowo w Wąbrzeźnie na pierwszy kwartał 1925 r. tj. styczeń, luty, marzec i placę abonamentu z przynoszeniem do domu przez listowego na jeden kwartał 3,60 zł., w ekspedycji na kwartał 3 zł.

Powyższe 3,60 zł., otrzymaliśmy z czego niniejszem kwitujemy.

_____ dnia _____ 1924

Urząd Pocztowy.

gorące podziękowanie, za które niniejszem stokrotnie dziękujemy. Na liczne zapytania jakby nam można się odwdziżyć odpowiadamy: niechaj każdy z Szanownych Czytelników przysporzy nam 3 nowych abonentów będzie nam to najlepszą zapłatą i zachętą do intensywnej pracy, by pismo nasze podnieść na tę wyżynę, na jakiej być powinno.

Ale mało było tylko to, gdyby każdy tylko sam chciał korzystać z naszej gazety, a nie starał się także innym, wskazać jej jako pisma szybko i dokładnie informującego o najświeższych zdarzeniach w kraju i okolicy. Niech

Niniejszem zamawiam na pocztę polskiej
„Głos Wąbrzeski“

wychodzący trzy razy tygodniowo w Wąbrzeźnie na pierwszy kwartał 1925 r. tj. styczeń, luty, marzec i placę abonamentu z przynoszeniem do domu przez listowego na jeden kwartał 3,60 zł., w ekspedycji na kwartał 3 zł.

Powyższe 3,60 zł., otrzymaliśmy, z czego niniejszem kwitujemy.

_____ dnia _____ 1924

Urząd Pocztowy.

więc nasi Szan. Czytelnicy i przyjaciele nie zapomną przy zbliżającym się nowym kwartale zachęcić swych znajomych do zapisania naszej gazety, choćby na jeden miesiąc na próbę. Jesteśmy przekonani, że kto pozna naszą gazetę ten się jej łatwo nie wyrzeknie i wiele na czytaniu jej skorzysta.

W myśl tę gorącą prosimy i apelujemy do wszystkich nam życzliwych: czytajcie i rozpowszechniajcie po całym powiecie wąbrzeskim „Głos Wąbrz.“, który jest przeznaczony dla wszystkich, stąd też godzinę ze wszelkich miar poparcia, o które serdecznie prosimy.

Niniejszem zamawiam na pocztę polskiej
„Orędownik Urzędowy“

wychodzący dwa razy tygodniowo w Wąbrzeźnie na pierwszy kwartał 1925 r. tj. styczeń, luty, marzec i placę abonamentu z przynoszeniem do domu przez listowego na jeden kwartał 4,89 zł., w ekspedycji na kwartał 4,50 zł.

Powyższe 4,89 zł. otrzymaliśmy z czego niniejszem kwitujemy.

_____ dnia _____ 1924

Urząd Pocztowy.